

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sha'arei Tefillah Publication

29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת תצוה - Shabbos Parshas Tetzaveh

ג' אדר א' תש"ס - February 19, 2000

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 5: 15	שקיעה/יום השבת - 5: 35
זמן קריאת שמע/מ"א - 8: 52	צאת הכוכבים/מוצש"ק 6: 25
זמן קריאת שמע/גרי"א - 9: 28	לשיטת רבינו תם - 6: 47

מדעת עליון

ואתה תצוה את בני"י ויקחו אליך שמן זית זך להעלות נר תמיד וכו' (כז-כ)
הנה הרמב"ן ז"ל הקשה כאן מדוע נכתב בקרא "אליך" - דוקא למשה.
וביאר שכל העם יביאוהו השמן לפני משה רבינו והוא יראה אם הוא זך
וכתית כראוי. אלא שעדיין קשה, וכי לא היה בישראל שום מבין ובקי בטיב
השמן שיוכל לבדוק אם ראוי אם לאו, מלבד משה רבינו?
אלא הסביר הגמור"ר חיים שמואלביץ זצ"ל בס' שיחות מוסר, שמצינו
שכשנשלח משה רבינו להוציא את בני ישראל ממצרים, הוא התעכב שבוע
ימים מללכת, אך משום שחשש לכבודו של אהרן שמא הוא ראוי יותר ממנו
לתפקיד. ומאידך, העיד הקב"ה גם על אהרן הכהן "הנה הוא יוצא לקראתך
וראך ושמח בלבך" (שמות ד-יד). הרי שסגולת האחדות שביניהם, הביאה כל
אחד מהם לחוש במעשה זולתו כאילו הוא עצמו עושהו.
לפיכך, יפה אמר הכתוב "ויקחו אליך" - לצרכך ועבורך, ששמן זה שנלקח
להדלקת המנורה, כשם שהיה עבור אהרן ע"י שהוא הכהן גדול וזהו עבודתו,
כך היה ג"כ עבור משה רבינו, הגם שבפועל לא נתעסק בו כלל. שכן עליהם נא'
"שבת אחים גם יחד כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן" - כלומר, הקשר
והאחדות ביניהם היו כ"כ, עד שהיה משה חש כאילו שמן המשחה אשר משח
בו את אהרן אחיו והיה יורד על זקנו, יורד גם על ראשו ועל זקנו שלו.

ועשית מזבח מקטר קטרת וכו' (ל-א)

לכאורה יש להקשות מה שכבר נתקשה להאבן עזרא ז"ל שמדוע לא נכתב

וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד וגו' (כט-לח)

We find that the *Torah* enumerates the various laws of the *Korban Tamid* - daily sacrifices, after the commandment to build the *Mishkan* - the holy sanctuary. But why only this *Korban* and not a similar command concerning the various other sacrifices?

Answers R' Don Yitzchok Abarbanel ZT"L that our concept of the *korbonos* is that they are essentially instruments of forgiveness. However, there is also a higher level concerning *korbonos* - the closeness to *Hashem* that one who brings a *korbon* attains. *Hashem* wanted *Klal Yisroel* to come close to Him by bringing these two *korbonos* daily as an expression of gratitude to Him, a realization that everything comes from *Hashem*, for true *Avodas Hashem* is not possible without it.

The morning sacrifice, was an expression of thanks for *Matan Torah*, which occurred in the morning, as it says *וייהי ביום השלישי* "And it was on the third day in the morning". The second daily sacrifice, the *Afternoon sacrifice*, was a reminder of the kindness of the exodus from *Mitzrayim*, which began in the afternoon when the *Korban Pesach* was offered.

הוא היה אומר

R' Yaakov Ettlinger ZT"L would say:

"I've heard of a man who donates to many charities, yet sins and eats non-kosher food. This is truly astounding: How can a kosher heart and a *treif* stomach coexist in the same body?"

R' Simcha Bunim of Pshischah ZT"L would say:

"Money can be compared to salt. In moderation, it improves one's life, but if a person is consumed with adding and acquiring more and more money, the entire taste of life is ruined!"

R' Yosef Chaim Sonnenfeld ZT"L would say:

"When משיח comes, all Jews will live in Israel. For דוד המלך equates *Zion* to a mother - and a mother always has room for her children."

MANY THANKS TO MR. AND MRS. MOSHE SIMONOVITZ

FOR SPONSORING THIS ISSUE

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

They decided to give the child the shining stone to play with, and the baby was delighted. He played with it happily, calmed down, and fell asleep. After a while they went over to the sleeping baby, took the stone from his fingers, went to their carriage and told the driver to head back towards Istanbul. They returned to the Sultan and told him that they consented to his original price. "Show me the stone," he then asked. He took it, looked at it carefully, and asked angrily, "Are you trying to mislead me?! Show me the original stone!" They exchanged looks of surprise, and insisted, "This is the stone!" The Sultan was angry: "Don't play games with me - this is a simple stone!" They were, however, known as honest people, so he began inquiring if the stone had changed hands in the interim, if they had shown the stone to anybody who might have swapped it. "No, not at all," they answered, "it was only with a baby - and he certainly didn't switch it!" They told him of the sick baby and he exclaimed, "Now it all becomes clear. This stone is capable of curing a certain illness that is considered otherwise untreatable. When you gave the child the stone, he drew from it all its power and was cured. It has now lost all its value - it is not worth a single *perah*!"

TORAH GEMS

שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע וגו' (כח-לב)

The *Gemara* in *Yoma* (עב) teaches us that one who tears the priestly garments is punished with *malkos* - lashes. Would the *Torah* suspect a Jew of wanting to tear the sacred garments of the *kohen gadol*, to the point that an outright prohibition, punishable by whipping, is necessary?

The **Sefer Hachinuch** explains that this *mitzvah* was instituted "*so that the one wearing the garment wears it with reverence and fear, quietly and in a respectable manner, that he be afraid of ripping it or destroying anything upon it.*" Taking this principle one step further - if the priestly garments, which are merely accessories of the sacred *avodah*, require such reverence and absolute respect, then certainly the *avodah* itself demands this feeling!

Since *Tefillah* - prayer, takes the place of *korbonos*, we must be so careful, therefore, to ensure that we conduct our *tefillah* with awe and reverence, that our prayers are not "torn" - that we articulate all the words properly, with their proper pronunciation and concentration!

הציווי של עשיית מזבח הקטרת רק אחרי כלות כל פרשת המשכן ומילואים, הלא ראוי היה שיזכרנו עם השלחן והמנורה, שהוא מזבח עמהם?
אלא ביאר הגמור מאיר שמחה הכהן מדוינסק זצ"ל בס' משך חכמה, שהעיקר, כי כל הציוויים כמו הארון, ואם אין ארון אין מניחים הלוחות. וכן בלא מזבח החיצון אין מקריבין עולה ותמיד, וכן בלא בגדים אין כהן רשאי לעבוד, ובלא מנורה אין רשאי להדליק נרות, ובלא שלחן אין מניחים לחם הפנים. אבל מזבח מקטר קטורת שעיקרו לכך, כיון דעיקר תפקידו של המזבח הפנימי הוא להקטיר עליו את הקטורת ואין לו תפקיד אחר, ואעפ"כ קיימא לן שהקטורת נקטר אף אם אין מזבח, וכדאיתא בגמ' זבחים (נט:) דאמר רב מזבח שנעקר מקטירין קטורת במקומו, ואינו רק למצוה. ומשמע שאפילו בתפקידו העיקרי הזה של הקטרת הקטורת, עדיין אין המזבח מעכב. לכך כתיב ענין מזבח הפנימי של הקטורת, לאחר שהשלים כל הדינים מן הכלים והבנינים המוכרחים להשראת הכבוד במשכן הקדוש, להורות שאין זה רק מצוה בפני עצמה.

מעשה אבות.... סימן לבנים

ועשית חשן משפט מעשה חשב ומלאת בו מלאת אבן וכו' (כח-טו)

Our *parshah* enumerates the stones of the *choshen*, and the wondrous qualities and supernatural forces that the Creator implanted within these special stones. After the passing of **Baron Rothschild**, his sons divided the assets and successfully ascertained the value of every item, until they got to a certain precious stone the size of an egg that shone in a myriad of colors. The experts could not accurately determine its value.

The brothers decided to travel to Turkey to consult with the Sultan, who was renowned as an unparalleled expert in the field. They showed him the stone and his eyes sparkled with delight. A stone so perfect that shone with so many colors would be the crown jewel of his treasury! "In exchange for this stone I am willing to pay half a million *perah*" - the Ottoman currency of the time. Being erudite businessmen, they refused the offer and insisted that they would not sell it for less than one million. They knew full well that a compulsive collector who found an item he was missing would pay any price in exchange. They got into their wagon and ordered the driver to turn around. When they passed the border, they turned into an inn and sat down to discuss their trip. But the frantic crying of a baby disrupted their conversation. The innkeeper's infant had taken ill and was running a high fever; nothing could calm him down.